

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 002199 09 Кж
Бања Лука, 26.11.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу, које чине судија мр Вељко Икановић, као предсједник вијећа, те судије Војислав Димитријевић и Слободан Милашиновић, као чланови вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.П., М.М., З.П., Б.К., Ј.М. и А.М.Г. због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 49/03, 108/04, 37/06 и 70/06), одлучујући о жалби бранилаца оптужених З.П. и М.М. које су изјавили против рјешења Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 002199 09 Кв од 11.11.2009. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.11.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се као неосноване жалбе бранилаца оптужених З.П. и М.М. изјављене против рјешења Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 002199 09 Кв од 11.11.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 002199 09 Кв од 11.11.2009. године (у даљем тексту: побijано рјешење) према оптуженима М.П., М.М. и З.П., продужен је притвор (који им је у току истраге одређен и продужен рјешењима тога суда број 011-0-Кпп-09-000 201 од 16.09.2009. године и број 11 0 К 001950 09 Кв 2 од 13.10.2009. године), након што је 10.11.2009. године против њих потврђена оптужница Округног тужилаштва у Бањој Луци број КТ-П-186/09 од 5.11.2009. године због основане сумње да су починили кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и постојања притворских разлога из члана 189. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку ("Службени гласник Републике Српске" број: 50/03, 111/04, 115/04, 29/07, 68/07 и 119/08, 55/09, 80/09, 88/09 и 92/09) у односу на сву тројицу, а у односу на оптужене М.П. и М.М. и притворског разлога из члана 189. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку. По овом рјешењу притвор према оптуженима може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже двије године од потврђивања оптужнице, уз обавезну контролу оправданости притвора која ће се вршити сваких два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору.

Против побијаног рјешења жалбу су благовремено изјавили бранилац оптуженог З.П., Н.П., адвокат из Б.Л. и бранилац оптуженог М.М., С.Т., адвокат из Б.Л.

Жалба браниоца оптуженог З.П. је изјављена због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се исто преиначи тако што се против оптуженог З.П. неће продужити притвор.

Жалба браниоца оптуженог М.М. је изјављена, због, како то произилази из садржаја жалбе, битних повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се исто преиначи тако што ће се оптужени М.М. одмах пустити на слободу.

Испитујући побијано рјешење у вези са истакнутим жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци рјешења, из следећих разлога:

Насупрот другачијим тврдњама изнесеним у жалби браниоца оптуженог М.М. у образложењу побијаног рјешења првостепени суд даје потпуне и јасне разлоге који су га опредјелили да закључи да у односу на овога оптуженог постоји притворски основ прописан одредбом члана 189. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку. Првостепени суд констатује да је овај оптужени у више наврата и раније осуђиван. Осим тога и бројност радњи извршења за које се предметном оптужницом терети оптужени М.М., указује да и даље постоје околности нарочитог значаја, које оправдавају бојазан да ће овај оптужени који није запослен и нема редовних извора прихода, наставити са криминалном активношћу, а што је правилно утврђено побијаним рјешењем.

Околности конкретног случаја, и по оцјени овога суда, имају значај ванредних околности које упућују на закључак да би пуштањем на слободу оптужених у овој фази кривичног поступка резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Првостепени суд исправно констатује да родитељи младих конзумената и овисника од опојних дрога, њихови познаници и пријатељи, па и други грађани овог подручја, огорчени и забринути због велике доступности дроге младима, те изостанка очекиваних резултата на сузбијању ове опасне врсте криминалитета која има погубне посљедице по дјецу и младе људе, а који би се могли и јавно испољити и довести до нарушавања јавног реда у случају да оптужени буду пуштени на слободу, што по оцјени и овог жалбеног вијећа представља оставрење притворског разлога прописаног одредбом члана 189. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку.

Жалба браниоца оптуженог З.П. губи из вида да је првостепени суд приликом оцјене постојања притворских разлога за друге оптужене у овој

кривичној ствари правилно за полазиште узео сваког од оптужених појединачно, што је за посљедицу имало да у односу на неке од оптужених није одређена мјера притвора. Овај суд у овом жалбеном поступку није се бавио оцјењивањем разлога зашто против неког од оптужених није одређен притвор, тако да то и не може послужити као ваљан аргумент за оспоравање продужења притвора у односу на оптуженог З.П.

Из изнијетих разлога, жалбе бранилаца оптужених З.П. и М.М. је на основу одредбе члана 328. став 3. Закона о кривичном поступку ваљало одбити као неосноване.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић